

prima instanță: V. Stratan

dosarul nr. 2ra-2784/16

instanța de apel: M. Ciugureanu, G. Dașchevici, Șt. Niță

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul lui Vladimir Nistrean, avocatul Tatiana Lozovscaia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Nistrean împotriva Societății pe acțiuni „Carmez” cu privire la încasarea salariului restant și a penalităților de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Vladimir Nistrean și Societatea pe acțiuni „Carmez” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 08 februarie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 12 mai 2015, Vladimir Nistrean a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Carmez” cu privire la încasarea salariului restant și a penalităților de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în anul 2001, a fost angajat în cadrul SA „Carmez” în calitate de hamal, apoi în anul 2006, a fost transferat în calitate de cantaragiu, iar în anul 2009 - în funcția de magaziner, ulterior magaziner cu răspundere materială.

Menționează că, la data de 25 martie 2013 a fost concediat din propria inițiativă, deoarece angajatorul și-a pierdut încrederea față de el în urma efectuării unei inventarieri inopinate petrecute la sectorul Secției desfacere, la care era angajat.

Susține că, nu a participat la efectuarea inventarierii, însă a depus explicații în formă scrisă.

Afirmă că, în rezultatul efectuării inventarierii și depunerii explicațiilor, directorul SA „Carmez”, Cojocaru Vasile i-a sugerat să semneze precum că, are o datorie față de societate în mărime de 6000 lei, formată ca neajuns.

Relevă că, SA „Carmez” i-a eliberat carnetul de muncă, dar nu și calculul final la concediere, deoarece suma, care urma să-i fie achitată, era echivalentă cu suma datoriei presupusă de angajator.

Invocă că, a solicitat eliberarea informației privind datoria sa față de SA „Carmez”, precum și modalitatea de acumulare a datoriei pretinse în mărime de 6000 lei.

Afirmă că, prin răspunsurile pârâtei din 02 iulie 2014 și 02 septembrie 2014, i a fost comunicat că, datoria sa față de SA „Carmez” constituie 5 661,10 lei, totodată, explicându-i-se că, administrația este în imposibilitate de a prezenta careva acte ce au stat la baza anchetei de serviciu, și formarea datoriei.

Mai invocă că, răspunsul din 02 septembrie 2014 conține și informația cu privire la lipsa restanțelor acumulate de către el, însă, consideră că, la momentul ridicării salariului, SA „Carmez” îl va obliga să achite datoria pretinsă.

Solicită încasarea din contul SA „Carmez” în beneficiul său a salariului reținut cu toate plățile convenite pentru reținerea lui și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 08 februarie 2016 a fost admisă parțial acțiunea și a fost încasată din contul SA „Carmez” în beneficiul lui Vladimir Nistean salariul neachitat în sumă de 5 296,79 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță, admitând cerința de încasare a salariului, și-a argumentat concluzia prin faptul că, la încetarea contractului individual de muncă, reclamantului i-a fost eliberat doar carnetul de muncă, dar nu și calculul final, conform prevederilor art. 330 alin. (1) lit. d) din Codul muncii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2016 au fost respinse apelurile declarate de către Vladimir Nistean și SA „Carmez” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 11 octombrie 2016, reprezentantul lui Vladimir Nistean, avocatul Tatiana Lozovscaia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, prin care a fost admisă parțial acțiunea.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel.

Menționează că, recurentul a fost angajat în anul 2001 în calitate de hamal, apoi în 2006, a fost transferat în calitate de cantaragiu, iar în anul 2009 - în calitate de magaziner, ulterior, a deținut funcția de magaziner cu răspundere materială.

Invocă că, a fost concediat la data de 25 martie 2013 din propria inițiativă, deoarece angajatorul și-a pierdut încrederea față de el, în urma efectuării unei inventarieri inopinate la sectorul Secției desfacere în cadrul căreia era angajat.

Susține că, nu a asistat la efectuarea inventarierii, însă a depus explicații în formă scrisă.

Afirmă că, ulterior, administrația SA „Carmez”, după studierea tuturor explicațiilor, i-a sugerat să semneze o datorie în mărime de 6 000 lei formată ca neajuns la companie.

Mai invocă că, intimata i-a eliberat doar carnetul de muncă dar nu și calculul final, pe motiv că, suma ce urma să-i fie achitată la concediere, era echivalentă cu suma presupusei datorii.

Susține că, prin răspunsurile SA „Carmez” din 02 iulie 2014 i s-a adus la cunoștință că, are o datorie în mărime de 5661,10 lei față de angajator, iar prin răspunsul din 02 septembrie 2014 a fost informat că, administrația companiei este în imposibilitate de a-i prezenta actele, care au stat la baza anchetei de serviciu, prin care s-a acumulat datoria.

Mai invocă că, răspunsul intimatei din data de 02 septembrie 2014 conține și informația cu privire la lipsa restanțelor acumulate de către Vladimir Nistean în cadrul companiei.

Consideră că, dacă va ridică salariul de la SA „Carmez”, acesta îl va impune să achite datoria presupusă.

Menționează că, din momentul eliberării sale, și anume, data de 25 martie 2013 până la răspunsul SA „Carmez”, prin care s-a indicat că, el nu are careva datorii, a trecut mai mult de un an, fapt pentru care solicită achitarea pentru salariu reținut.

Prin referința depusă la data de 17 noiembrie 2016 SA „Carmez” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul lui Vladimir Nistrean, avocatul Tatiana Lozovscaia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16

aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul lui Vladimir Nistrean, avocatul Tatiana Lozovscaia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului lui Vladimir Nistrean, avocatul Tatiana Lozovscaia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul lui Vladimir Nistrean, avocatul Tatiana Lozovscaia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic